

Galina Kuzmenko

Kirovohrad National Technical University, Kirovohrad, Ukraine

Events after the Reporting Period Related to Tax Relations of the Enterprises: Nature, Types and Order of Disclosure

The purpose of this study is to determine the events and situations related to tax relations of the enterprises, which can be categorized as events after the reporting period, disclosure the mechanism of their elucidation in financial reports.

It has been proved that the need for disclosure of tax relations of enterprises is the result of such qualitative characteristics of financial reports as relevance and two principles of preparation: full disclosure principle and the principle of continuity. The structure of information about the tax relations of the enterprises, which should be attributed to the categories of events after the reporting period, taking into account the tax regulations have been disclosed. The events and circumstances related to tax relations of enterprises have been classified into two groups (those that arose after the reporting period, and those that provide further evidence of conditions and circumstances that existed at the reporting period). The mechanism of their disclosing in comments to financial statements has been proposed.

The recommendations and suggestions allow the improving of the qualitative characteristics of accounting information about enterprise's place in the system of tax relations and knowledge of users about it. The questions of the formation of internal administrative documents, in particular the accounting policy, in respect of determining the level of materiality and the order of disclosure the events after the reporting period taking into account the specifics of the financial and economic activity requires a further studies.

financial reports, events after the reporting period, tax laws, tax relations

Одержано 22.10.14

УДК 657.330

А.М. Лисенко, доц., канд. екон. наук

Кіровоградський національний технічний університет

Методика проведення аналізу дебіторської заборгованості суб'єктів господарювання

У статті представлено авторську модель методики проведення аналізу дебіторської заборгованості, яка налічує чотири етапи і забезпечує системність та комплексність аналітичного дослідження. Систематизовано основні показники, що характеризують стан дебіторської заборгованості, удосконалено алгоритм їх розрахунку. Запропоновано проводити аналіз ліквідності заборгованості шляхом порівняння дебіторської заборгованості та зобов'язань підприємства з урахуванням термінів їхнього погашення, що дасть можливість розробляти ефективні напрямки кредитної та інкасаційної політики підприємств.

дебіторська заборгованість, методика проведення аналізу, модель, класифікація заборгованості

А.Н. Лысенко, доц., канд. экон. наук

Кіровоградський національний технічний університет

Методика проведения анализа дебиторской задолженности субъектов хозяйствования

В статье представлено авторскую модель методики проведения анализа дебиторской задолженности, которая состоит из четырех этапов и обеспечивает системность и комплексность аналитического исследования. Систематизировано основные показатели, которые характеризуют состояние дебиторской задолженности, усовершенствован алгоритм их расчета. Предложено проводить анализ ликвидности задолженности путем сравнения дебиторской задолженности и обязательств предприятия с учетом сроков их погашения, что обеспечит возможность разработки эффективных направлений кредитной и инкассационной политики предприятий.

дебиторская задолженность, методика проведения анализа, модель, классификация задолженности

Постановка проблеми. Обрання Україною чітко визначеного напряму на інтеграцію у європейську спільноту зумовлює необхідність реформування економіки, забезпечення фінансової незалежності вітчизняних господарюючих суб'єктів, недопущення кризи неплатежів. При цьому слід враховувати, що розрахунки з іншими підприємствами та фізичними особами не завжди здійснюються одночасно з передачею їм майна, виконанням робіт чи наданням послуг. Це спричинює виникнення дебіторської заборгованості суб'єктів господарювання.

Ефективне управління зазначеною складовою поточних активів є важливою умовою підтримки необхідного рівня ліквідності, платоспроможності, фінансової автономності підприємств та організацій. Оцінити ефективність управління дебіторською заборгованістю можна на основі проведення поглибленого аналізу її складу, структури, динаміки змін, факторних впливів. Значення аналізу дебіторської заборгованості особливо зростає в період інфляції, коли іммобілізація власних оборотних активів є дуже не вигідною. При цьому важлива роль надається обґрунтуванню прийнятності конкретних методик проведення аналізу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналізу дебіторської заборгованості суб'єктів господарювання та розробці методик його проведення присвячується увага у працях вітчизняних та зарубіжних учених-економістів: Бутинця Ф.Ф., Ковальова В.В., Ковальчука Т.М., Мниха Є.В., Пасінович І.І., Савицької Г.В., Чумаченка М.Г., Шевчук О.М., Шеремета А.Д. та ін.

Розроблена значна кількість методик аналізу дебіторської заборгованості з різним рівнем деталізації оцінкових критеріїв. Зокрема, колектив авторів навчального посібника з економічного аналізу, виданого за редакцією Бутинця Ф.Ф., пропонує проводити аналіз дебіторської заборгованості з урахуванням наступних параметрів: час обороту дебіторської заборгованості, структура дебіторів за різними ознаками, схеми розрахунків з покупцями і можливість їх уніфікації, схема контролю за виконанням дебіторами своїх зобов'язань, схема контролю і принципи резервування сумнівних боргів, система заходів стосовно несумлінних покупців тощо [1, с. 285].

Такі ж параметри, у якості складових системи управління дебіторською заборгованістю, виділив Ковальов В.В. На думку автора, значний інтерес представляє контроль за своєчасністю погашення заборгованості дебіторами. Для цього, у доповнення до показників про наявність простроченої дебіторської заборгованості, Ковальов В.В. пропонує розраховувати коефіцієнт погашуваності дебіторської заборгованості, як співвідношення середньої дебіторської заборгованості за основною діяльністю (розрахунки з дебіторами за товари, роботи, послуги; розрахунки за векселями отриманими; аванси, видані постачальникам і підрядникам) до виручки від реалізації. В залежності від розміру дебіторської заборгованості, кількості розрахункових документів та дебіторів, пропонується проводити її аналіз як суцільним, так і вибіркоким методами [3, с. 684].

Мних Є.В. акцентує увагу на динаміці змін допустимої і недопустимої (простроченої) дебіторської заборгованості. Науковець зазначає, що у процесі

дослідження якісних параметрів дебіторської заборгованості слід розраховувати такі аналітичні показники, як: коефіцієнт простроченої дебіторської заборгованості, середній термін простроченої заборгованості, частка резерву сумнівних боргів у загальній сумі дебіторської заборгованості, частка вексельних розрахунків у загальній сумі дебіторської заборгованості, частка безнадійної заборгованості у загальній величині простроченої заборгованості, оборотність дебіторської заборгованості [4].

Пасінович І.І. та Шевчук О.М. пропонують застосовувати для аналізу і прогнозування дебіторської заборгованості наступні показники: коефіцієнт відволікання оборотних коштів у дебіторську заборгованість, коефіцієнт оборотності дебіторської заборгованості, середній термін інкасації (погашення) дебіторської заборгованості, коефіцієнт протермінованої дебіторської заборгованості, середній «вік» протермінованої дебіторської заборгованості, ефект від інвестування коштів в дебіторську заборгованість, співвідношення кредиторської і дебіторської заборгованості [6].

Колектив авторів навчального посібника з економічного аналізу, виданого за редакцією проф. М.Г. Чумаченка, пропонує визначати наступні показники, що характеризують стан дебіторської заборгованості: оборотність дебіторської заборгованості, період погашення дебіторської заборгованості, частку дебіторської заборгованості в загальному обсязі поточних активів, співвідношення середньої величини дебіторської заборгованості до виручки від реалізації, частку сумнівної дебіторської заборгованості в загальному обсязі заборгованості [2].

Слід зазначити, що загальні підходи до оцінки динаміки змін, складу, стану та структури дебіторської заборгованості, висвітлені у вище зазначених працях, а також у наукових напрацюваннях Г.В. Савицької [8, с. 459-463], А.Д. Шеремета [9, с. 247-275] та інших вчених є ідентичними. Проте, використання вітчизняних методик аналізу не дає змоги однозначно оцінити стан дебіторської заборгованості та ступінь його впливу на кінцеві результати діяльності суб'єктів господарювання. Наявність виокремлених характеристик, а також динамічність розвитку ринкових відносин спричинює необхідність розробки єдиної методики проведення аналізу дебіторської заборгованості суб'єктів господарювання, пошуку специфічних засобів аналізу, спрямованих на отримання інформації комплексного характеру, достатньої для прийняття ефективних управлінських рішень.

Постановка завдання. Мета статті полягає у розробці єдиних методичних підходів щодо проведення аналізу дебіторської заборгованості суб'єктів господарювання. Відповідно до поставленої мети визначено завдання: дослідити особливості формування економічної концепції дебіторської заборгованості; на основі узагальнення та аналітичної оцінки існуючих підходів розробити модель методики проведення аналізу дебіторської заборгованості.

Виклад основного матеріалу. У відповідності з П(С)БО 10 «Дебіторська заборгованість» [7], під дебіторською заборгованістю розуміють суму заборгованості дебіторів (юридичних та фізичних осіб, які внаслідок минулих подій заборгували певні суми грошових коштів, їх еквівалентів або інших активів) підприємству на певну дату.

Дебіторська заборгованість в балансі суб'єкта господарювання відображається в складі активів (рядки 1125 - 1155), становить значну питому вагу в структурі поточних активів та істотно впливає на фінансовий стан підприємства. Виникнення дебіторської заборгованості – звичайна господарська практика, коли має місце розрив в часі між моментом реалізації продукції (наданням послуг) та її оплатою. Проте нормальною вважають дебіторську заборгованість зі строком погашення до трьох місяців, а зі

строком погашення понад три місяці – протермінованою. Наявність простроченої, особливо безнадійної, заборгованості, як і необґрунтоване зростання дебіторської заборгованості, в цілому негативно впливають на фінансовий стан підприємства, призводять до дефіциту фінансових ресурсів у господарській діяльності.

Розрізняють довгострокову та поточну дебіторську заборгованість. Крім того, вирізняють такі види поточної дебіторської заборгованості: дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги; дебіторська заборгованість за розрахунками; інша поточна дебіторська заборгованість.

Слід зазначити, що класифікація дебіторської заборгованості, запропонована діючим в Україні Планом рахунків та П(С)БО 10 «Дебіторська заборгованість» не задовільняє в повному обсязі потреби користувачів при складанні фінансової звітності. Тому пропонуємо проводити класифікацію дебіторської заборгованості на основі конкретизації користувачів інформації, вибору ознак класифікації та оптимального типу групування, сум заборгованості, виду оцінювання, причини виникнення. При цьому важливими ознаками класифікації заборгованості є: термін утворення (дата виникнення), дата погашення, термін непогашення, об'єкти, щодо яких виникли зобов'язання дебіторів, суб'єкт заборгованості (найменування, місцезнаходження), ймовірність погашення, метод оцінювання, сума, причина виникнення.

Аналіз дебіторської заборгованості слід здійснювати з дотриманням сукупності відповідних правил, прийомів, способів та визначеної послідовності його проведення. У сукупності ці складові формують методику проведення аналізу (рис. 1).

У процесі аналізу досліджується склад, структура, динаміка змін дебіторської заборгованості, здійснюється її групування за строками виникнення та непогашення. Підприємству необхідно проаналізувати інформацію за декілька попередніх звітних періодів щодо виникнення безнадійної заборгованості за продукцію, товари, роботи або послуги. При цьому слід урахувати, коли кожна конкретна заборгованість стала безнадійною.

За боргами, що стали безнадійними після строку оплати за договором, застосовується розбивка за періодами. Як правило, періодизація простроченої заборгованості здійснюється таким чином: окремо підсумовується заборгованість, що стала безнадійною протягом місяця після настання строку оплати за договором, у строк від 1 до 2 місяців, від 2 до 3 місяців, і заборгованість, що стала безнадійною більше ніж через три місяці після настання строку оплати за договором.

Важливим джерелом аналізу дебіторської заборгованості є баланс підприємства, проте для внутрішнього аналізу використовують також дані аналітичного обліку.

У процесі аналізу динаміки дебіторської заборгованості доцільно дослідити загальну суму дебіторської заборгованості, а також заборгованість за окремими статтями, окремими суб'єктами заборгованості та термінами виникнення й погашення. При цьому досліджується сума заборгованості на кінець звітного періоду, здійснюється її розподіл за часом виникнення: до одного місяця, від одного до трьох місяців, від трьох до шести місяців, від шести місяців до одного року, понад 1 рік. Такий аналіз проводиться за даними внутрішньої звітності підприємства, використовується для потреб управління і дає змогу своєчасно вживати заходів для усунення простроченої заборгованості. Проте і для зовнішніх користувачів інформації дуже важливий стан дебіторської заборгованості підприємства, адже він характеризує фінансову стабільність суб'єкта господарювання.

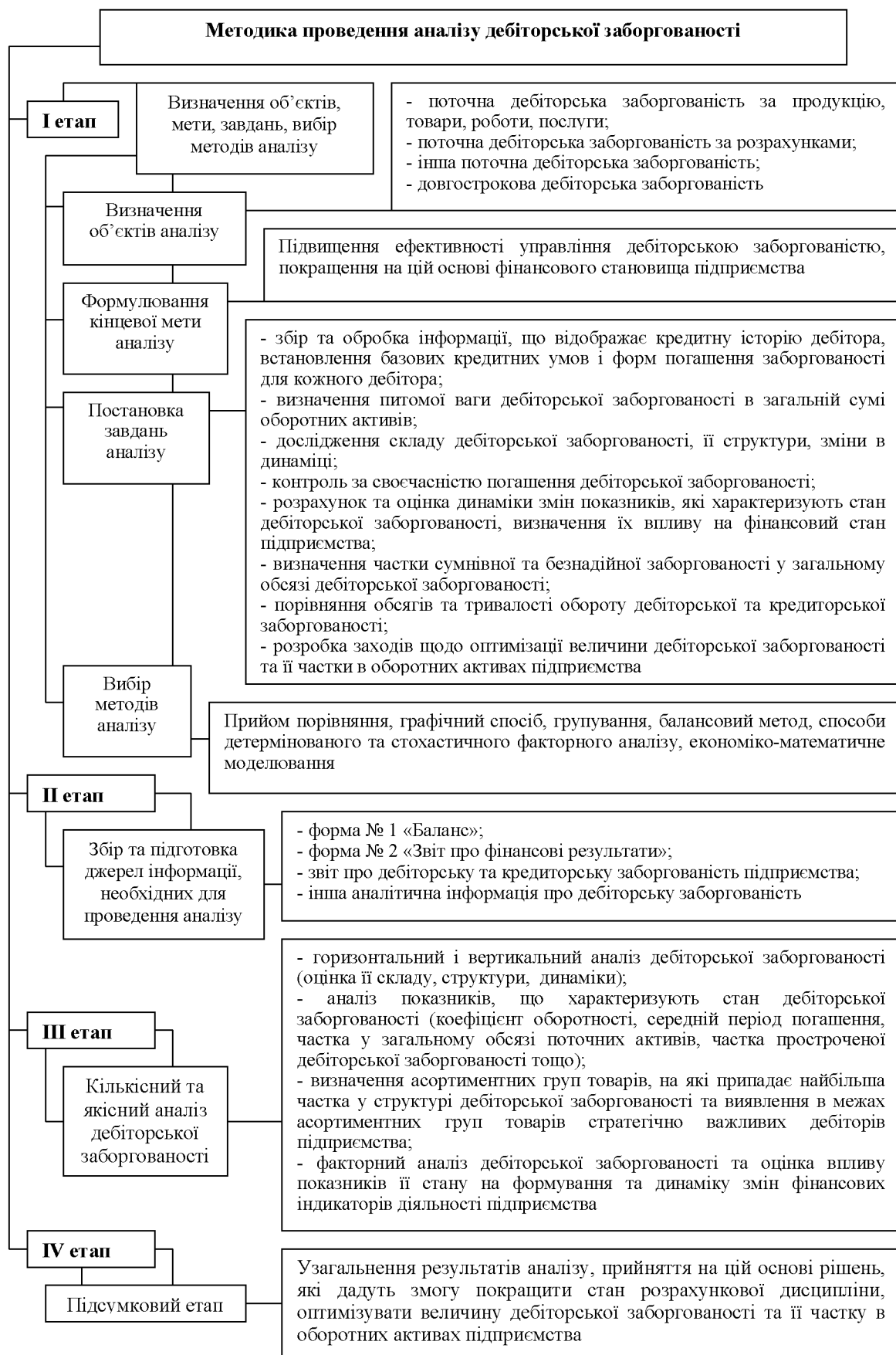

Рисунок 1 – Модель методики проведення аналізу дебіторської заборгованості

Джерело: розроблено автором.

З метою забезпечення стійкого фінансового стану підприємство повинне розробити ефективну систему контролю руху і своєчасного стягнення дебіторської заборгованості. Для цього необхідно здійснювати систематичний аналіз (моніторинг) цього активу.

У процесі проведення аналізу значна увага надається руху дебіторської заборгованості, дослідженню причин, у зв'язку з якими вона виникла. Виявляється нормальна та невинуватена дебіторська заборгованість, імовірність стягнення такої заборгованості та заходи, які застосовувалися.

Невинуватена заборгованість – це заборгованість щодо претензій, відшкодування матеріальної шкоди. Така заборгованість являє собою форми незаконного відволікання оборотних коштів і порушення фінансової дисципліни. Тому значна увага повинна приділятися аналізу облікової політики підприємства щодо створення резерву сумнівних боргів. Необхідно визначити, чи відповідає вона нормам чинного законодавства, та з'ясувати, чи враховує підприємство ці норми в процесі нарахування резерву сумнівних боргів.

Доцільно згрупувати дебіторську заборгованість за строками її виникнення та проаналізувати, у зв'язку з чим утворилась довгострокова дебіторська заборгованість, а також з'ясувати, чи існує імовірність її сплати. Крім того, обґрунтовується розмір простроченої дебіторської заборгованості, визначаються етапи, на яких виник найбільший розмір цієї заборгованості, з'ясовується, яка з видів заборгованості є найбільш простроченою.

Аналіз дебіторської заборгованості за строками її виникнення дозволяє оцінити ефективність та збалансованість політики товарного кредиту і надання знижок покупцям, визначає сфери, в яких необхідно докласти додаткових зусиль для повернення боргів, забезпечує можливість прогнозування надходження коштів.

За даними фінансової звітності підприємства (форма 1, форма 2) можна розрахувати узагальнюючі показники, які характеризують стан дебіторської заборгованості. Алгоритм розрахунку таких показників повинен базуватися на урахуванні норм Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку №1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [5]. На думку автора, алгоритм розрахунку можна представити наступним чином (табл. 1).

Таблиця 1 – Узагальнюючі показники, які характеризують стан дебіторської заборгованості

Показник	Алгоритм розрахунку		Пояснення
	методика розрахунку	номер та код відповідної форми звітності	
1	2	3	4
1. Коефіцієнт оборотності дебіторської заборгованості (ефективність кредитного контролю)	Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) / Середня величина дебіторської заборгованості	Р. 2000 ф. №2 / (Р. (1125 + 1130 + 1135 + 1155) ф. №1 (середнє значення))	Показує скільки разів протягом періоду обернулись кошти, вкладені в розрахунки. Характеризує швидкість обертання дебіторської заборгованості підприємства за період, що аналізується

Продовження таблиці 1

1	2	3	4
2. Співвідношення середньої величини дебіторської заборгованості до чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	Середня величина дебіторської заборгованості / Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	$(P. (1125 + 1130 + 1135 + 1155) \text{ ф. №1 (середнє значення)}) / P. 2000 \text{ ф. №2}$	Відображає частку середньої величини дебіторської заборгованості, яка припадає на 1 грн. чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)
3. Тривалість обороту дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи, послуги (термін кредиту покупцям, середній термін погашення дебіторської заборгованості), днів (Тд)	(Середня величина дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи, послуги / Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)) \times Кількість днів у періоді	$(P. 1125 \text{ ф. №1 (середнє значення)}) / P. 2000 \text{ ф. №2}) \times \text{Кількість днів у періоді}$	Характеризує середній період погашення дебіторської заборгованості підприємства
4. Частка дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи, послуги у загальному обсязі оборотних активів підприємства	(Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги / Сума оборотних активів) $\times 100\%$	$(P. 1125 \text{ ф. №1} / P. 1195 \text{ ф. №1}) \times 100\%$	Показує питому вагу дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи, послуги в сумі оборотних активів підприємства. Розраховується на початок та кінець звітного періоду
5. Частка дебіторської заборгованості у загальному обсязі оборотних активів	(Дебіторська заборгованість / Сума оборотних активів) $\times 100\%$	$(P. (1125 + 1130 + 1135 + 1155) \text{ ф. №1} / P. 1195 \text{ ф. №1}) \times 100\%$	Характеризує питому вагу дебіторської заборгованості в оборотних активах підприємства. Розраховується на початок та кінець звітного періоду

Джерело: розроблено автором.

Аналіз зазначених показників доцільно проводити у динаміці. Показники за звітний період порівнюють з даними за минулий рік (або інший звітний період), визначають зміни і вивчають причини цих змін, здійснюють їх якісну характеристику. Порівнявши інтервальні показники дебіторської заборгованості за декілька періодів та моментні показники станом на певну дату, можна зробити висновок щодо того, поліпшився чи погіршився стан розрахунків з дебіторами порівняно з попереднім періодом. Зростання сумнівної дебіторської заборгованості, а також загальної частки дебіторської заборгованості у загальному обсязі оборотних активів свідчить про зниження ліквідності поточних активів у цілому, а отже, про погіршення фінансового стану підприємства.

На основі використання у якості джерела інформації згрупованої дебіторської заборгованості за строками її виникнення, розраховують коефіцієнт протермінованої дебіторської заборгованості (як частку дебіторської заборгованості, не оплаченої у визначений термін, у загальній величині дебіторської заборгованості), а також середній «вік» протермінованої дебіторської заборгованості (співвідношення середнього залишку заборгованості, неоплаченої у визначений термін за аналізований період, до суми одноденного обороту по реалізації у цьому періоді).

У процесі аналізу дебіторської заборгованості важливим є контроль за співвідношенням дебіторської та кредиторської заборгованості. Значне перевищення дебіторської заборгованості загрожує фінансовій стабільності підприємства і потребує залучення додаткових джерел фінансування.

Пропонуємо проводити аналіз ліквідності заборгованості шляхом порівняння дебіторської заборгованості та зобов'язань підприємства з урахуванням термінів їхнього погашення, що дасть можливість розробляти ефективні напрямки кредитної та інкасаційної політики підприємств.

Проблеми із дебіторською заборгованістю змушують підприємства змінювати підходи щодо здійснення розрахунків за реалізацію своєї продукції (товарів, робіт, послуг). За умов інфляції будь-яка відстрочка платежу призводить до того, що підприємство-виробник реально одержує лише частину вартості реалізованої продукції. Тому підприємству інколи вигідніше зробити знижку на реалізований товар за умови швидкої оплати рахунка, ніж втратити більшу суму внаслідок інфляції.

Аналіз дебіторської заборгованості дає можливість оптимізувати величину та структуру дебіторської заборгованості, забезпечити скорочення термінів інкасації дебіторської заборгованості, розробити заходи щодо мінімізації впливу інфляційних чинників та критерії, на підставі яких доцільно оцінювати дебіторів та формувати диференційовані умови надання кредиту.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Грунтовний та об'єктивний аналіз дебіторської заборгованості є одним із напрямків пошуку резервів покращення фінансового стану підприємств та слугує основою для розробки ефективних рішень у сфері управління дебіторською заборгованістю. Цим обумовлена необхідність обґрунтування переваг у підходах науковців щодо вивчення досліджуваної проблеми та розробка моделі методики проведення аналізу дебіторської заборгованості.

Авторська модель методики проведення аналізу дебіторської заборгованості забезпечує його системність та комплексність, і налічує чотири етапи: 1) визначення об'єктів, мети, завдань, вибір методів аналізу; 2) збір та підготовка джерел інформації, необхідних для проведення аналізу; 3) кількісний та якісний аналіз дебіторської заборгованості; 4) підсумковий етап. До переліку основних показників, які характеризують стан дебіторської заборгованості, належать: коефіцієнт оборотності дебіторської заборгованості; співвідношення середньої величини дебіторської заборгованості до чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг); тривалість обороту дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи, послуги; частка дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи, послуги у загальному обсязі оборотних активів підприємства; частка дебіторської заборгованості у загальному обсязі оборотних активів. При розробці алгоритму розрахунку зазначених показників доцільно застосовувати номенклатури кодування значень у фінансовій звітності суб'єктів господарювання з урахуванням змін, внесених Н(П)СБО 1.

Перспективою подальших досліджень є розробка методики комплексного оцінювання стану дебіторської заборгованості з використанням інтегрального показника, сформованого на основі поєднання сукупності чинників, що характеризують такі параметри: значимість дебіторської заборгованості як активу, склад і структура дебіторської заборгованості, ліквідність дебіторської заборгованості, ділова активність щодо дебіторської заборгованості, рентабельність дебіторської заборгованості.

Список літератури

1. Економічний аналіз: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів спеціальності 7.050106 «Облік і аудит» [Текст] / За ред. проф. Ф.Ф. Бутинця. – Житомир: ПП «Рута», 2003. – 680 с.
2. Економічний аналіз: Навч. посібник [Текст] / М.А. Болух, В.З. Бурчевський, М.І. Горбаток та ін. / За ред. акад. НАНУ, проф. М.Г. Чумаченка. – Вид. 2-ге, перероб. і доп. – К.: КНЕУ, 2003. – 556 с.
3. Ковалев В.В. Финансовый менеджмент: теория и практика [Текст] / В.В. Ковалев. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: ТК Велби, изд-во Проспект, 2007. – 1024 с.
4. Мних Є.В. Економічний аналіз: підручник [Текст] / Є.В. Мних. – К.: Знання, 2011. - 630 с.
5. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку №1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. № 73 (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>.
6. Пасінович І.І. Актуальні проблеми аналізу і управління дебіторською заборгованістю підприємства [Електронний ресурс] / І.І. Пасінович, О.М. Шевчук. // Економіка. Управління. Інновації. - 2013. - № 2 (10) – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/eui_2013_2_65.pdf.
7. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 10 «Дебіторська заборгованість», затверджене Наказом Міністерства фінансів України №237 від 08.10.1999 р. (зі змінами та доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0725-99>.
8. Савицкая Г.В. Экономический анализ: Учебник [Текст] / Г.В. Савицкая. - 14-е изд., перераб. и доп. - М.: НИЦ ИНФРА-М, 2014. - 649 с.
9. Шермет А.Д. Комплексный анализ хозяйственной деятельности [Текст] / А.Д. Шермет. – М.: ИНФРА-М, 2006. – 415 с.

Alla Lysenko

Kirovohrad National Technical University, Kirovohrad, Ukraine

Methods of Analysis of Accounts Receivable of Economic Entities

Aim of this paper is to develop common methodological approaches to the analysis of accounts receivable of economic entities. In accordance with this goal, the features of the formation of the economic concept of accounts receivable, the model technique analysis of receivables were investigated by the author.

The paper presents the author's model technique analysis of receivables, which ensures consistency and its complexity, and has four phases: 1) identification of objects, goals, objectives, selecting methods of analysis; 2) the collection and preparation of data sources needed for analysis; 3) quantitative and qualitative analysis of accounts receivable; 4) the final stage. The main indicators that characterizing the state of receivables were systematized, the algorithm for calculation on the basis of the range of values in the encoding entity's financial statements to reflect changes made by provisions of national accounting standard was improved. We suggested analyzing the liquidity of debt by comparing by comparing receivables and liabilities of the company based on the terms of their maturity. It will give the opportunity to develop effective ways of credit and enterprise policy.

Thorough and objective analysis of accounts receivable is one of the main finding of reserves to improve the financial situation of enterprises and serves as the basis for developing effective solutions in the area of accounts receivable. This is due to the need to justify the benefits of scientific approaches to study the problem and developing the model of methods of analysis of receivables.

receivables, methods of analysis, model, classification of debt

Одержано 11.11.14